

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

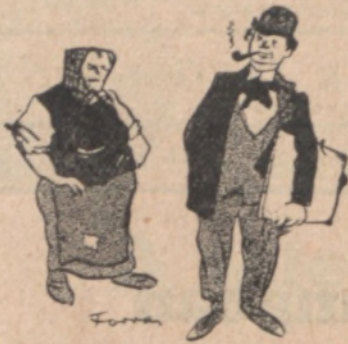
BUDAPEST, 1928 MÁRCIUS 20. * 9. (3084) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFÓLYAM

Lelet az agg-Teleki barlangban

Ára 50 fillér

Megértés

— A szobabéternél legyen tekintettel arra, hogy művész vagyok.
— Helyes. Tessék előre fizetni.

Polgármester

Pécs

Adunk újra egy kis betiltási munkát önnek. A „Nászéjszaka” után „A meztelen ember”-rel jövünk. Éljen az emanszipáció!

Belvárosi Színház

OMKE-versike

Azt beszélék, öröm éri
A kereskedőket.
A forgalmi adó alól
Mentesítik őket.
Hogy az adót megszüntessék,
Ép ideje annak,
Mert a forgalom alól rég
Mentesítve vannak.

A pénztáros

— Itt van, kérem, a pénztáros úr?
— Sajnos, nincs itt.
— Sokára jön vissza?
— Az tisztára a védőjétől függ.

A Gellérthegy nyilatkozik

A városi tanács e héten ismét foglalkozott azzal a tervvel, hogy a Gellérthegyből csinálni kell végre valamit. Miután bővebb magyarázatot a tanács tagjaitól nem kaptam, kénytelen voltam fölkeresni magát az öreg Gellérthegyét. Leborultam a lába elé.

— Hogy érzi magát ilyenkor tavasszal?

— Egy kis csúcs-hurut elkerülhetetlen ilyenkor.

— Epeköve?

— Már nincs, hála a köztisztasági hivatalnak. Minden követ eltakarítottak. Nem mondom, néha mintha szűrást éreznék az oldalamban. Vannak, akik azzal ijesztenek, hogy ez már az öregség jele. Geológusok állítása szerint már meszesedni kezdek. Nem bírom ezt a sok lépcsőt.

— Szereti a hegmászókat?

— Ugyan kérem! Megsúghatom, vérig sért, porba aláz az emberek bizalmaskodása. Ha még egy humorista mászik rám, az még csak hagyjan, de hogy a városi tanács építészeti tervei után mindenki rám másszon, az már több a soknál.

— Lesz abból a tervből valami, mit gondol?

— Egyelőre csak kilátásaim vannak.

— Világraszóló csodát akarnak itt megvalósítani.

— Tudom. Vajudnak a hegyek. Éppen azért már be is szereztem egy egérfogót.

— Egérfogót?

— Igen. Arra az esetre, ha majd megszületik az egér.

—död—

Új pálya

— Jól megy neked, Nusi.

— Igen, most jó állásom van. Próbakísaszonny vagyok Voronoffnál.

Tanító (aki a részvétről magyarázott): Ha látom, hogy egy ember kegyetlenül ütlegeli a szanarát és én ezt meg akarom akadályozni, milyen érzésemet fejezem ki ezzel?

Tanuló: A felebaráti szeretetet.

Amerikai humor

Hatalmas néger áll a bíró előtt és panaszkodik, hogy a felesége rosszul bánt vele. A bíró csodálkozva kérdezi:

— Hogyan lehetséges ez? Magát, a kétméteres erős embert, ez az aszszony...

— Egy vaslapáttal vágott fejbe, — világosítja fel a sértett.

— De hiszen semmi nyomát nem látni a fején!

— Én rajtam nem, de tessék csak megnézni a vaslapátot!

*

Nos, hogy érzi magát? — kérdezi a csikágói doktor egyik gyomor-bajos páciensétől.

— Hm, nem valami jól, — hangzik a savanyú válasz.

— Bevette az orvosságot?

— Igen.

— És betartotta szigorúan a diétát? Azt mondtam, hogy körülbelül azt kell ennie, amit egy hároméves gyereknek.

— Igenis, doktor úr. Egy darab narancshéjat, egy kis darab talpbőrt és egy pár nadrággombot ettem.

A tanár úr

Kedves Borszem Jankó! Gregorcsák, a fizika tanára, valahol elvesztette az esernyőjét. Csak arra emlékezett, hogy négy boltban járt egyet-mást bevásárolni, de az a világért se jutott volna az eszébe, melyik boltban felejtette az ernyőjét. Elhatározta hát, hogy sorra járja a boltokat.

Háromban nem tudtak semmit az ernyőről. Mikor a negyedik üzletbe lép, a kereskedő már siet is elébe az elvesztett holmival. A professzor úr megindultan rebegi:

— Maga az egyetlen becsületes kereskedő. A többi mind letagadta.

A Borszem Jankó rádiógramja az „Olympic” fedélzetéről

Nyílttér, illetve Nyílttenger, március hó.

Hajónk simán úszik Európa felé. Gyönyörű idők van, állandóan süt a nap, de sajnos, mi nem gyönyörködhetünk benne, mert állandóan lehorgasztott fejjel mászkálunk a fedélzeten. T. i. Horvay János, a Kosuth-szobrász is köztünk van.

Érdekes megfigyelést tettünk. Mikor Amerikába mentünk, még voltak bizonyos Wolff-áramlatok, de most már mindenki csak golf-áramlatról beszél. Kár, hogy nincs itt Eckhardt Tibor. A golf-partik mellett elkelne egy kis ping-pong is. Van itt hozzá zsidó elég.

Az „Olympic” utasainak egyik csoportja, a budapesti „Chevra” tagjai ma lelkesen elhatározták, hogy a Síp uccát Sipőcz uccára fogják keresztelni. E célra Fábrián Bélát deignálták sakternek.

Ma érkezett az „Olympic”-ra az „Olympia” budapesti sikerének híre. Az Olympia tehát már kint van a vízből, amit az Olympiáról e pillanatban még nem lehet elmondani.

Szenzációt keltett „Az Est” külön Olympic-kiadása a villanyujságmelléklettel és a legújabb tehetségpályázattal. Ifj. Hegedüs Sándor 83 drámával pályázott, — mint mondta, csak azért ily kevéssel, mert a többit otthagyta. Nagy csalódást okozott „Az Est” rejtvenypályázata, mert az ígért aranyhegyek helyett jéghegyeket kaptunk, amint ezt Kornél barátunk Táborig-látcsöve mutatta. Erről jut eszünkbe, hogy egy Európába utazó kis filmszínész nő sokat szenvedett a vihartól, amit a szívekben felkorbácsolt, sőt egy ízben kiesett a Táborig ágyából.

Reméljük, egybeforrott népet találunk otthon. Mi tegnap egész nap ölelkeztünk, — igaz, akkor még Amerika partjaihoz voltunk közelebb. Félórával előbb jelentette egy matróz, hogy két magyar összeverekedett. Ebből — iránytű igénybevétele nélkül — megállapítottuk, hogy már közeledünk szeretett hazánk felé.

Pályaválasztási tanácsadó hölgyek számára

SZÖKE BESTIA. Ön azt állítja magáról, hogy a férfiakat betegké t teszi. Nos, ön igazán csak az orvosi pályára való.

MOLETT SZENDE. Miután ki-tünően érti a módját annak, hogyan kell port hinteni a szembe, ajáljuk önnek az uccaseprői pályát.

VÖRÖS DÉMON. Pompásan tudja felvillanyozni az embereket. Tessenek villanszerelőnek menni.

KARCÓS MÉDI. Legokosabb, ha a kutyapécérségre adja a fejét, ez ön-nek való pálya, annál is inkább, mert hozzá szokott már, hogy rá vessé a hurkot arra, aki hűséges kutyája volt.

BARNA BABA. Vallomása szerint ön mindig mást mond, mint amit gondol. Az isten is politikusnak terem-tette.

RÁFAELI ANGYAL. Ön csakis mint mázólo állja meg a sarat, hiszen olyan pompásan fest.

FEKETE MACSKA. Kísérelje meg a fogorvosi pályát, hiszen annyi férfi hagyta már önnél a fogát. Nem baj, hogy nem ért a fogászathoz. Az a fő, hogy értsen a férjfogászathoz.

DRÁGA ANYÓS. Úgy halljuk, kiváló tehetsége van ahhoz, hogy fel-húzza az embereket. Válassza a hóhéri pályát. E. M.

Rassay sóhajt:

*Hu azt se érti már a náció,
Hogy mi az az appropriáció,
A tárgyalásban nincsen ráció, —
Jöjjön hát ismét a vakáció!*

A huszadik század leánya

A nagynéni csúnyán lehordja a kis bakfis unokahúgát, aki vendégségben van nála:

— Hallatlan! Tegnap megcsókolt a Feri, amikor a verandán elbúcsú-zott. Megállj, te haszontalan! Leg-közelebb majd én is ott leszek!

— Kár a fáradságért, nénikém. A Feri nem szereti a kövér, öreg nőket.

A tihanyi visszhangnál

ÉN: A genfi események után mi lesz azokkal a román körökkel, ahol a hangulat még mindig Titulescus?

A VISSZHANG: ... lesz kuss!

A MAGYAR KIRÁLYI

OSZTÁLYSORSJÁTÉK

sorsjegyei kaphatók az összes főárusítóknál

Hivatalos árak:

1/1=20 P, 1/2=10 P, 1/3=5 P, 1/4=2.50 P

80.000 sorsjegy, 40.000 nyereség, tehát minden második sorsjegy nyer! A húzás ápr. 14. kezdődik

Főnyereségek:

300.000, 200.000, 100.000,

50.000, 40.000, 30.000,

25.000, 20.000 stb. pengő

készpénzben

Hogy vélekedtek 30 év előtt a francia négyesről?

— Szemelvény egy budapesti élclap 1897-iki évfolyamából —

Más idők

*Ó, régi, régi, kedves szép idők!...
Mily finomak voltak az úrinők,
S a férfiakban tiszta lelkület...
Ez volt, ime, a bájos menüet.*

Más táncok

*A régi jó erkölcsnek vége már!
A bálokban az új táncok réme jár.
Nincs már szemérem, ízlés, etika,
Ma minden, minden csak erotika.*

— Vajjon mit írt volna ez a vicc-lap ugyanerről a témáról — 1928-ban?

Teleki Pál gróf kifejti, mért becsüli a zsidókat nemcsak egyénileg, de tömegben is

Nagy feltűnést keltett a felsőház numerus clausus-vitájában, hogy Teleki Pál gróf, az ifjúsági fajvédelem vezére, meghajtotta zászlaját a zsidók kiváló képességei előtt, mondván: „Nemcsak egyénenként, hanem tömegben is becsülöm a zsidókat”. A *Borsszem Jankó* munkatársra megkérte a gróft, fejtse ki részletesebben álláspontját. Teleki Pál így felelt:

— Úgy van, ahogy mondtam. Én nemcsak egyénenként becsülöm a zsidókat, hanem tömegben is. Természetesen csődtömegben.

A beteg panaszkodik egyik ismerő-sének, aki meglátogatja:

— Öt orvos volt nálam és mind-egyik más bajt fedezett fel.

— Furcsa. És mondja csak, egyál-talában nem egyezett a véleményük semmiben?

— Egyben igen: mindegyikük húsz pengőt számított a vizitért.

A *Borsszem Jankó* legközelebbi száma április 1-én jelenik meg

Coolidge, az Egyesült Államok el-nőke, szófukar ember hírében áll. Róla szól ez az adoma. Egyszer vasárnap délben hazamegy. Azt kér-dezi a felesége:

- Hol voltál?
- A templomban.
- Mi volt ott?
- Prédikáció.
- Miről prédikált a pap?
- A bűnökről.
- És mit mondott?
- *Ellenük van.*

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

SEBESTYÉN Géza, a Tisza Kálmán téri direktor jazz-operát mutat be. Szerintünk ott a Tisza Kálmán téren sokkal stílszerűbb lenne egy jazz-opera.

HANNIBÁL, a Vígszínház újdonságának szerzője egy szűkebb kollégánk: Sherwood, az amerikai „Life” című élcslap szerkesztője. Hogy mi is vicceljünk vele, csak ennyit mondunk: kíváncsiak vagyunk, hogy a Life szerkesztője milyen darabot liferál?

BÁNKY Vilmát *Biller* Irén csókkal avatta fel a „Kövesi-vár” várasszonyává. *Faludi* Jenő, a Magyar Színház igazgatója, a csók elcsattanása után így szólt:

— Bárcsak a „Csattan a csók”-ban is ilyen jól alakított volna!

PÉCS polgármestere, Nendtwich úr, betiltotta a „Nászéjszaka” ottani előadását. A kétségbeesett direktor új operettet mutat be, ezzel a címmel: „No, no, Nendtwich!”

PÁLMAY Ilka tiszteletére díszelőadást rendeznek, amelyen a híres diva

régi szerepeit a mostani primadonnák játsszák. Mennyivel jobb volna, ha Voronoff csodát művelne és a régi divák játszanák el a mai primadonnák szerepeit!

ALLITÓLAG a Nemzeti Színházhoz szerződtetik *Mály* Gerőt, a Vígszínház jeles művészt. *Rózsahegyi* Kálmán és *Bartos* Gyula mellett ő lenne a harmadik nagy „paraszt-színész”. Ha még *Bársony* Istvánt és *Dajbukát* Ilonát odavinnék, valóságos kiszagdapártot lehetne alakítani a Nemzetiben.

A KIS ROTT jubileumán egész csapat komikus vesz részt. *Salamon* Béla azt mondta *Radó* Sándornak:

— Szerencse, hogy ez a Rott olyan kis ember. Így majd téged is észrevesznek mellette.

MOLNÁR Ferenc „Farkas”-át tavasz végén felújítja a Magyar Színház. A Városi Színház ravaszul előzni akar. Ő már április elején kijön a *Farkas*-sal. (Bővebb felvilágosítással *Farkas* Imre szolgál.)

A pécsi urak és hölgyek tömegesen nézik meg a „Nászéjszaka”-t Budapesten

Pécs város polgármestere bizonyos társadalmi egyesületek nyomása alatt a *Nászéjszaka* című énekes vígjáték előadásait a pécsi színházban betiltotta.

Meteorológiai jelentés a Nemzeti Színházból:

Furcsa természeti tünemény volt észlelhető a Nemzeti Színházban. Két év óta változatlanul az volt a helyzet, hogy *Süt a nap* és most egyszerre valóságos *Szibéria* van. A meteorológusok tanácstalanul állnak a különös jelenséggel szemben, csak *Zilahy* Lajos mosolyog titokzatosan. Produkált ő már *Jégsap*-ot is így tavaszidőben. Ezekután kétségtelen, hogy a színpadi meteorológiához *Zilahy* ért a legjobban, ami nem csoda, hisz ő valóságos színpadi meteor.

Ádám és Éva

Kedves Borsszem Jankó! A kis Magduska bömbölve jön ki a gyerekszobából. A mama a nagyobbik gyerekekhez, Petihez siet és megdorgálja:

— Miért bántottad Magduskát?

— Mert megcsalt.

— Megcsalt? Hogyhogya?

— Ádámot és Évát játszottunk és neki kellett volna engemet elcsábítani egy almával. Csakhogy ő nem csábított el engem, hanem egyedül ette meg az almát.

A törzsasztalnál

— Érdekes dolgokat lehet megfigyelni némelyik családnál. Mi például hárman voltunk fivérek: kettő meglehetősen intelligens, de a harmadik egészen hülye.

— Na és mondd, mi lett a másik kettővel?

A titok

— Hallottad? Lili titokban akarja tartani az eljegyzését.

— Tudom. Az egész városban erről beszélnek.

Fővárosi Operettszínház

Az idei szezon sláger jazz-operettje

ZENE BONA

RAGYOGÓ! MULATSÁGOS!
SZENZÁCIÓS!

Apróságok a „Szibériá”-ról

Zilahy Lajos nagyhatású új színművének, a *Szibériá*-nak utolsó jelenetében *Ódry* Árpád, aki Gyéressy főhadnagyot alakítja, ottmarad a Jeges-tenger partján *Bajor* Gizivel, a boszorkányos kis Lizavétával.

Az egyik páholyban odaszól egy követő premiér-hölgy a fölékszerzett szomszédnőjéhez:

— Mit gondolsz, Berta?... Jó partit csinál ez az Ódry?

— Jó partit?... Egy valóságos Jeges-tengerpartit.

Mikor az orosz hajó a magyar hadifoglyokkal hazafelé indul, Ódry és Bajor Gizi, a két szerelmes, marad csak a kikötőben. Az egyik színész a távozó hajóról (amit a kulisszák mögé húznak ki) tréfásan így kiáltott le hozzájuk:

— Éljen a jegespár!

Röpke párbeszéd a Nemzeti Színház társalgójában:

— Tudod már, mi a különbség a *Szibéria* meg a szintén hatásos *Trojka* közt?

— Nem sok, mert mindakettőnek ugyanaz a témája és a levegője.

— Hát idehallgass, kérlek. *Szibériában* van trojka, de a *Trojka*ban nincs Szibéria.

A szenvedélyes drámaíró egy csinos hölgygel sétál a Váci uccán. Az epés kritikus, aki egyik tisztelőjével megy, találkozik vele. Hideg köszönés, aztán tovább mennek.

Azt kérdezi a kritikus a tisztelőjétől:

— Ki ez a nő?

— A regényíró barátnője.

— Hihetetlen! Eddig azt hittem, hogy csak a közönség alszik nála.

Egy dráma — két szereplővel

Beszélgetés a Belvárosi Színház előcsarnokában, a *Nászéjszaka* első felvonása után.

— Mit szólsz hozzá? A Belvárosi Színház egy olyan francia színművet akar bemutatni, amelyben csak két szereplő lesz: Makay Margit és Törzs Jenő.

— Ez neked kettő? Törzs Jenő egy-maga felér tíz másik színésszel.

A kis Szabolcs új neve

Kedves Borsszem Jankó! A kis *Szabolcs* Ernőt, a Fővárosi Operettszínház kitűnő direktorát, bohém-körökben *Napoleon*-nak becézik. Az általa rendezett *Zenebona* rendkívüli sikere után ehhez a címhez most a *Zenebonaparte* előnevet kapta.

Egy kritikus noteszből

„Az operett-irodalomnak új csapásnak kell haladni.”

Gyakran hallottuk ezt a mondást. Addig mondták, míg végre megszületett a jazz-revü.

Újnak — új és csapásnak is — csapás.

Elemi csapások világszerte

Titulescu leégett

Kuna Pé elázott

Adólavina

Istennyila Amerikában

Itt a gépcseléd!

Valamikor régen önagysága kereste fel a cupringert. Ma fordított világ van. A cupringer az, aki önagyságához bekopogtat.

— Jé, maga az, Svare?

— Személyesen. Kezét csókolom.

— Mi ujság?

— Van egy lányom. Direkt az ég küldte önnek, nagyságos asszonyom. Boldog vagyok, hogy ajálhatom.

— Ne fáradjon.

— De, nagyságos asszonyom, szavamra, meg lesz vele elégedve. Nagyon intelligens. Még franciául is beszél. Mindent kiejt.

— Sokat összetörhet, ha mindent kiejt.

— Tessék nyugodt lenni. Ügyessége túlszárnyalja szellemi képességeit. Egyik kezével keveri a rántást és ugyanakkor a másik kezével pucolja a cipőt. Egyik lábával a padlót vikszei és ugyanakkor a másik lábával a pókhálót szedi le a falról. A nagyságos asszony nem lehet cseléd nélkül. Akinek ilyen nagy háztartása van, csak nem végez mindent egy-maga?

— Eszembe sincs.

— Ki takarít? Ki főz? Ki mosogat?

— Kedves Svare úr, ne felejtse el, hogy a huszadik században élünk...

— Vagy úgy? Ön a technika vívmányait állítja szolgálatába? Vett magának egy gépcselédet! Az takarít, az főz, az mosogat... Gondolhattam volna mingyárt. De ha már itt vagyok, hadd nézzem meg azt a masinát.

— Rosszkor jött. Éppen bevásárol.

— Micsoda? Még ahhoz is ért a masina?

— De még mennyire. És ami fő, nem csap be... Beszámol az utolsó fillérről...

— Ó, ez a prózai század! Tönkreteszi a családi élet poézisét. És tönkreteszi a kenyeremet is. De hát hol szerezte be nagyságos asszonyom azt az ördögös masinát?

— Az anyakönyvi hivatalban.

— Hogyan? Hát az a masina, ami maga főz, maga takarít és maga mosogat...

— Eltalálta. Az a masina a férjem.

D.

Kedves Borsszem Jankó!

Pár órával később, hogy Bársony István író, a hivatalos lap szerkesztője meghalt, egy mohó és izléstelen törtető jelentkezett a kormány egyik tagjánál az elhunyt örökéért.

— Azt hiszem, — mondta — tökéletesen be tudnám tölteni a megboldogult helyét.

— Igazán? — felelt a politikus és így folytatta: — Akkor siess, kérlek, Bársony István még nincs felravatalozva, a koporsó üres, de ha a te méreteid pontosan megfelelnek, akkor veled töltjük be a megboldogult helyét.

Az első gondolat

Barátnők beszélgetnek.

— Képzeld, Mary, a férjem tegnap este meglepett egy boxbajnokkal!

— Micsoda? Így tönkrement az urad? Mással nem tud már meglepni?

Határidő

— Mikor fizeti már ki a szobabéért? — kérdezi a főbérlő az albérlőjétől, aki a bejelentőlapon írónak nevezte magát.

— Mihelyt egy kiadót találok, aki előleget ad nekem arra a könyvre, amelyet meg fogok írni, mielőtt egy jó témám lesz.

Korszerű apróhirdetés

„Azt a bubifrizurás személyt, aki március 7-én délután 5 órakor a 73-as villamoson utazott és állógallérja volt, kérem, legyen szíves velem közölni, melyik nemhez tartozik. Jelige: Tisztelességes szándék”.

A távirat

Férj: Pá, szívem. És ha holnap estig nem jöhettek vissza, majd táviratokat nekem.

Feleség: Tudom, édesem. A távirat szövegét már megtaláltam a kabátod zsebében.

A notórius

Bíró: Maga azzal van vádolva, hogy sértettet megtámadta és minden értéktárgyat elvitt tőle az aranyóráján kívül.

Vádlott: Micsoda? Aranyórája is volt? Akkor én beszámíthatatlan vagyok. Ha pedig így áll a dolog, akkor beszámíthatatlanság címen kérem fölmentésemet.

A büszke apa

— Úgy-e, hogy hasonlít hozzám a fiam?

— Hogy az igazat mondjam, attól félek, hogy igen.

Műteremben

— És ki inspirálja a Mestert ezekhez a gyönyörű képekhez?

— A feleségem.

— Ah!

— Valahányszor új ruhát rendel, egy képet kell, hogy fessek.

BELVÁROSI SZÍNHÁZ

Március 23-án

Nászéjszaka

100 -adszor

Utána minden este
megint csak

Nászéjszaka

Tökéletes vigjáték
Tökéletes előadás
Tökéletes zene

**Honthy Hanna, Berky Lili,
Gózon Gyula, Delly Ferenc**

Molnár Jenőné fái

„A világhírű szerző városunkba érkezett”

A híres szerző legújabb színdarabját már százszor játszották, Európát és Amerikát bejárta, mindenütt óriási sikert és rengeteg tantiémet aratva. A híres szerző sokszoros milliomos, palotái és kastélyai, birtokai, drága autói, műkincsei, irigyelt barátai vannak. A híres szerzőről beszélni: hozzátartozik a társaságbeli bentonhoz.

Vacsora után, feketekávé és kártya között hölgyek és urak a híres szerzőről beszélnek egy gazdag gyáros házában. A gyáros felesége éppen tegnap nézte meg az új színdarabot és barátja, egy olaj- és kencenagykereskedő felesége, megkérdezte tőle:

— Nos, édesem, hogy tetszett?

— Hát, istenem...

Ez a „hát istenem” nagy szó volt ebben a környezetben, mert a gyárosné — már csak a vagyona miatt is — itt a legtekintélyesebbnek számított, arról nem is szólva, hogy két évig egy svájci intézetben tanult, tehát senkisére merete kétségbevonni a drámairodalom és a színművészet iránt való érzékét.

Egy vastagajkú, kopaszodó férfi, a tőzsde félelmetes kontremínörje, megjegyezte:

— Igazán nem is tudom, miért dől be ennek a szerzőnek az egész világ. Ez már nem egészséges dolog... valami epidémia...

Egy pápaszemés úr, akit az erdő- és bányajog terén szakértőnek ismernek a bankoknál és a bíróságoknál, mohón vetette rá magát a témára:

— Teljesen indokolatlan ez a világsiker. Ez az ember folyton szerelmi históriákat talál fel, mintha semmi más nem lenne a világon, mint szerelem.

A háziasszony hetvennyolc éves nénije élénken helyeselt.

— Azt hiszem, ez a világsiker semmi más, mint egy jól megszervezett manóver.

Ezt egy egészségügyi berendezéseket szállító cég főnöke mondta.

— Azt mondják, ezer színpadon játsszák a darabjait, — szöjt egy bankár. — Esténként körülbelül egymillió embert bolondít el ez az író. És ez az egymillió bolond újabb bolondmilliókat csinál.

— De hát mi kell ebben az emberben? — kérdezte egy földbirtokosné. — Talán tehetséges?

— Szerintem csak egy ügyeskedő szélhámos, — biggyesztette el a száját az erdő- és bányajogász felesége.

— Kókler! — rikácsolta túl a bankárné. — Egy nagyon előkelő író is ezt mondta róla nekem. Tegnap nálam vacsoráztott.

— Ki volt az, édesem? — kíváncsiskodott a gyárosné.

— Egy zseni. A jövő héten jelenik

meg az első verskötete. Egy novelláját már közölték is a lapok.

— Egy novelláját több lap? — kérdezte a bankár.

— Az „Egészségügyi Lapok”.

— Én protegáltam be, mert nagyon tehetséges, — vetette közbe az egészségügyi berendezéseket szállító cég főnökének a felesége.

— És hogy nem adják a darabját valamelyik színháznak? — kíváncsiskodott a gyárosné.

— Tudod szívem — mondta a bankárné — ez egy komoly ember. Irodalmi ember, a jövő embere, a halhatatlanság embere. Ez a fiatal ember szoborra dolgozik. Csak nem fog lealacsonyodni a színpadig!

— Shakespeare lealacsonyodott, — jegyezte meg szerényen egy éltesebb férfi, aki könyv- és képgyűjteményéről volt híres.

— Az ő korában ez még nem volt diffamáló, — magyarázta a bankárné.

— Bámulatosan jártas, méltóságos asszony, az irodalomtörténetben, — bókolta a nagy kontremínör.

A műgyűjtő úr ismét megszólalt szerényen:

— Tudják, hogy a híres szerző városunkba érkezett?

A hölgyek, mintha villamosáram érte volna őket, izgékony hangon és egyszerre ostromolták kérdéseikkel:

— Igazán?... Mikor?... Kivel?... Autón...? A primadonnával?... A grófnővel...? A filmsztárral...?

— Én csak annyit tudok, hogy egyenesen Párizsból jött autón és a régi legénylakásán szállt meg.

— Érdekes... különös... — hal-

Magda: No és mit kaptál a születésed napjára a professzortól?

Edit: Einstein könyvét, „A relativitás elméletét”-t.

Magda: Elolvastad már?

Edit: Nem, nagyon nehéz nekem. Megvárom, amíg majd filmre írják.

latszott mindenfelől. — És meddig marad?... Hol lehet látni?... Nyilvános helyen étkezik?... Melyik mulatóba szokott járni?...

— E percben még nem tudom. De holnap este biztosan nálam vacsorázik.

Ekkor már szoros gyűrű fogta körül a neves műgyűjtőt. A gyárosné azt kérdezte:

— És mások is lesznek a vacsorán?

— Ó, ez tisztán rajtam múlik. A híres író szereti a kellemes társaságot, különösen az okos férfiakat és a szellemes nőket. Azt szokta mondani: egy ilyen társaság felér egész könyvtárral vagy egy világszerte tanulókkal.

A bankárné izgatottan, a remegéstől fátyolos hangon vetette fel a kérdést:

— És maga persze a legjobb társaságból toborozza a vendégeit, ugyebár?

— Mindenesetre a szerző tisztelőiből.

— Ez nagyon tapintatos, — jegyezte meg az olaj- és kencenagykereskedő felesége.

— Azok közül, akiknek érzékük van az irodalom és a művészet iránt, — toldotta meg az erdő- és bányajogász felesége.

Most a tőzsdés tört utat magának a nők csoportján keresztül.

— Hogyan? Hát ön olyan jól ismeri a híres szerzőt? És milyen ember? Érzékeny? Hiú? Szenvedélyes? Romantikus? Reális?

— Társaságban is olyan végtelenül elmés? — tudakolta az egészségügyi berendezéseket szállító cég főnöke.

— És igaz, hogy olyan nagyszerű csevegő? — firtatta a főnök felesége.

— Én csak annyit mondhatok, hogy egészen olyan, mint amikor színpadról hallja az ember a műveit, — felelt a műgyűjtő.

— Elragadó! Charmant! Entzückend! Charming! — sutorogtak az asszonyok.

Pár perc múlva kártyasztalkákhoz ült a társaság. A háziasszony úgy csoportosította őket, hogy a műgyűjtő meg ő kimaradt az első partiból.

— Jöjjön, kedves, és beszéljünk egy kicsit, míg ránk kerül a sor.

Egy félhomályos loggiába vonultak. Itt a háziasszony melegen megragadta a férfi kezét és így szólt:

— Kívánjon tőlem bármit... de holnap ott akarok vacsorázni magánál a nagy mester társaságában.

— Nagyon sajnálom, asszonyom, de ezt a kérését nem teljesíthetem. A mester...

—... a kedvesével jött, ugy-e?

— Nem. A mester...

— Talán engem nem tart elég szellemesnek?

— Ó, hová gondol, asszonyom? A mester...

— Vagy talán ezt az utálatos bankárnét akarja meghívni, aki a férjével együtt a sárga földig gyalázta le az előbb a világ legnagyobb íróját?

— Szó sincs róla! A mester...

— Tudom már. Maga abba az olajosnába szerelmes... ne tagadja... és most őt akarja kijátszani ellenem.

— De asszonyom!... Hallgasson meg. A mester jelenleg Buenos Airesben van és én soha életemben nem beszéltem vele.

Mesék felnőttek részére

CSIPKERÓZSIKA

Csipkerózsika egy unatkozó fiatal asszony volt, aki ebédután, ujságot olvasó nyárspolgár férje mellett folyton aludt. Ha a férj elunta az olvasást, lement a kávéházba kártyázni. Csipkerózsika ezalatt a költő látogatását fogadta, aki felolvasta neki legújabb verseit. Csipkerózsikát azonban

ez nem izgatta, a versek mellett unzenírt aludt tovább.

Egy napon a férj váratlanul sokat nyert a kártyán és jókedvűen ment haza a kávéházból. Csipkerózsika perze aludt. A férj odalépett hozzá és gyengéden föléje hajolt. Csipkerózsika szeme meg se rebtent. A férj erre így szólt:

— Mondd, cica, bundát vegyek neked, vagy ékszer?

Csipkerózsikának erre rögtön kinyílt a szeme és így szólt:

— Mindakettőt!

*

PIROSKA ÉS A FARKAS

Piroska éppen a korzón sétált, mikor szembe találkozott dr. Farkassal.

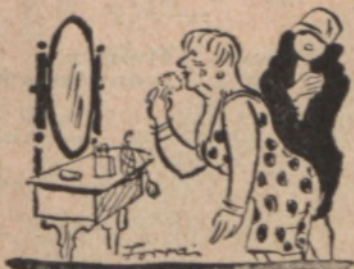
— Kiszthand, hová olyan sietve? — kérdezte dr. Farkas.

— Megyek a nagymamához, mert beteg szegény.

— Ejnye, ejnye és mi baja?

— Belebetegedett, hogy már a harmadik unokája is férjhez ment és ő még mindig özvegy.

— Én is meglátogatom szegényt — szólt Farkas doktor. — Engedje meg, hogy magával tartsak.

— Csak menjen előre, — szólt Piroska — nekem még egy kis dolgom van itt a szabónőmnél.

Házasságközvetítőnél

— Kovács kisasszony tetszik nekem, de jobb szeretném, ha barna lenne.

— Van nálam kérem Kovács kisasszony barnában is.

Másfél óra múlva, mikor végre búcsút vett a szabónőtől, sietett fel szegény nagymamához, amint ez egy jó kis unokához illik.

A nagymamát a tükör előtt találta. — Szervusz, nagymama, — köszöntötte illedelmesen.

A nagymama megigazította a rúzszt az ajkán és így szólt:

— Nagymama az öreganyád! Mondtam már ezerszer, hogy ne öregíts engem ezzel a buta megszólítással.

— Hol van Farkas doktor? — nézett körül most Piroska. — Nem volt még itt?

— Dehogynem, de elküldtem egy pár percre.

— Hová?

A nagymama végighúzta a crayont a szemöldökén és így szólt:

— A diszpenzációért. Elhatároztam, hogy ehhez a fiúhoz hozzámegyek. Olyan ennyivaló gyerek.

*

HÓFEHÉRKE ÉS A HÉT BANKÁR

Hófehérke színinövendék volt, de gonosz mostohája mindenáron azt akarta, hogy hagyja ott ezt a pályát és menjen vissza a varrodába.

— Majd bolond leszek, — mondta Hófehérke, azzal fogta magát és elment hazulról lakni.

De, mert tisztességes lány volt, tudta, hogy egy lánynak nem illik egyedül lakni, összeköltözött hát gazdag udvarlójával, a bankárral. A bankárt később megcsalta egy másik bankárral, majd egy harmadikkal, negyedikkel s később egy hetedikkel. A hét bankár tejben-vajban fürösztötte Hófehérkét, de ő mégsem bírta már ezt az életet. Egy nap aztán így szólt:

— Agyó, tisztességes élet, — azzal férjhez ment egy szegény, de szép kishivatalnokhoz. Természetesen a színházból rögtön kidobták, autó, villa, minden odalett és szegény Hófehérke a férje kétféle fizetéséből volt kénytelen élni, szóval végleg elzüllött szegény.

Hesz Ferenc

A javulás útján

— Találkoztam a fiával. Na, ki-gyógyult már a kleptomániából?

— Ó, jelentékenyen javult a dolog. Most már csak olyan dolgokat lop, amikre szükségünk van

Csak humánusan

— Úgy látszik, nem valami szigorú a bánásmód ebben a fogházban.

— Mi a bűnösöket jószággal akarjuk megjavítani.

— Na és van legalább valami eredmény?

— Ó, igen... mind szívesen jön vissza.

Kedves Borsszem Jankó!

Nagymama megérkezik. Az unokái, rámváló tekintettel, mérsékelten szeretik. Nagymama azt mondja:

— Na, kérdezzetek szépen valamit. Minden okos kérdésre meg fogok felelni.

Az ötéves Peti azt kérdezi:

— Mikor megy vissza a vonatja, nagymama?

Jó párti

Párbeszéd a házasságközvetítő irodában.

— Anyagiak dolgában nincs kifogásom, csak azt szeretném tudni, milyen szeme van annak a hölgynek?

— Kék.

— A haja?

— Szőkésbarna.

— A foga?

— Tessék! (Felmutatja.)

Felelős szerkesztő és kiadó:
MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:
GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI, Mozsár u. 9. Telefón: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér

Félévre . . . 10 pengő 50 fillér

Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

BIRÓ MIKLÓS nyomdai műintézetében
VII, Rózsa uca 25

VÍGSZÍNHÁZ

Móricz Zsigmond új vígjátéka

URI MURI

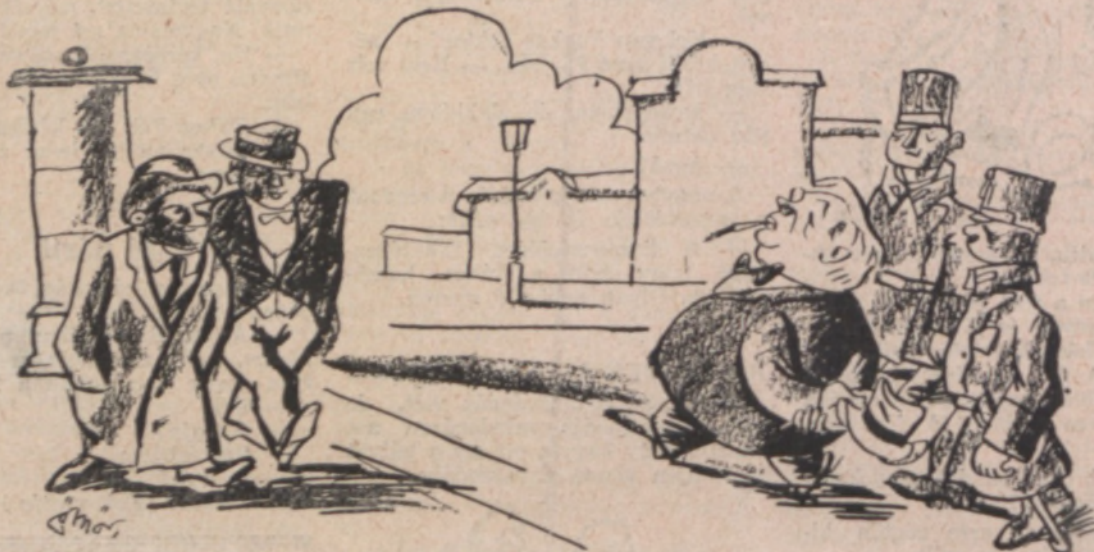
— Parádés szereposztásban —

BORSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 MÁRCIUS 20. * 9. (3064.) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Íróval nem történhetik nálunk ilyesmi...

— Te, miért kísérik újabban rendőrök Molnár Ferit?

— Névtelen följelentés ment a rendőrségre, hogy felesap filmszínésznek és most félnek, hogy őt is akkora tömeg ostromolja meg az uccán, mint Rod la Rocque-ot.

Titulescu albumából

Jó kis tánc volt az ott Genfben. Csak az a magyar *Táncos* ne lépett volna úgy a tyúkszememre.

Faj után — fáj

— Hallottad? Teleki Pál Pöstyénbe készül.

— Miért? Mi a baja?

— Glückstahl úgy sarokba szorította a felsőházban, hogy még azóta sem tud megmozdulni.

A közigazgatás dzsungeléből

Egy Dunamenti faluban, amelyet gyakran önt el a víz, póznát állított fel a község a partnak egy magas pontjára, a következő felírással:

HA EZ A FELÍRÁS VÍZ
ALATT ÁLL, AKKOR EZ
AZ ÚT NEM HASZNÁL-
HATÓ.

Minek nekünk az alkohol?...

Bethlen István gróf abban a feltűnést keltő beszédében, amelyet Debrecenben mondott, a többi közt kijelentette, hogy neki nem kell békerevizió, neki csak új (azaz: régi) határok kellene.

Mikor ezt *Seiffensteiner* Salamon bátyánk elolvasta, az a vidéki hitsorsosa jutott az eszébe, aki egyszer fölment Budapestre, hogy egy professzorral megvizsgálta magát. A tanár azt a tanácsot adta neki, hogy ne igyon semmi alkoholt.

— Minek kell nekem az alkohol, — kiáltott föl a páciens, — mikor van bor, sör meg pálinka?...

A Rombach uccában

— Te, Samu, igaz, hogy a Népszöveg új palotája a *tóra* szellemében épül?

— Meg vagy te bolondulva?

— Azt olvasom, hogy a palota főhomlokzata odanyílik a genfi *tóra*.

Egy misszionáriust, aki tízévi távollét után hazajött, régi barátja meghívta vacsorára. A felesége és két felnőtt leánya feltűnően kivágott ruhában jelennek meg az asztalnál. A családfő zavartan fordul a misszionáriushoz:

— Ne vedd rossz néven, kérek, de hát, tudod, ez a mostani divat...

— Ó, engem nem feszélyez a dolog. — mosolyog a pap, — hiszen tíz évig vademberek közt éltem.

Néhány vélemény az ellenzék kivonulásáról

— Nem mondom, ha legalább ötvenen lennének... Akkor hatásosan megrendeztem volna.

Hevesi Sándor

— Egyiptomból is kivonultunk és azért a Fáraóknak mégis volt *büd* zsejünk.

Sándor Pál

En Ady Endrével tartok; szeretem megszökölteni azt, aki elmegy.

Bud János

— Igaza van az ellenzéknek. Attól a pillanattól kezdve, hogy ide Bánky Vilma bevonult, csak kivonulni lehet ebből az országból.

Fedák Sári

— Mit ballok? Az ellenzék kivonult a parlamentből? Hát volt ellenzék a parlamentben?

Választó Polgár

Josephine Baker Pesten még meztelenebb lesz, mint Bécsben

Josephine Baker ellen, mint értesülünk, Bécsben sorozatos támadásokat intéznek meztelensége miatt. Ezzel kapcsolatban aggodalommal kell tekintenünk a néger táncosnő pesti vendégszereplése elé. A Pesten időző külföldi művészekre ugyanis, mint tudjuk, stórnyú nagy adókat vetnek ki. Így lesz ez Josephine Bakernél is. Már most képzeljük el, hogy fog fellépni a mulatt angyal nálunk, ahol még a kincstár is levetkőzteti!